

opusdei.org

Ut sit

Constitució apostòlica "Ut sit".
Joan Pau II erigeix l'Opus Dei en
prelatura personal. És el 28 de
novembre del 1982.

04/08/2022

JOAN PAU BISBE- SERVENT DELS
SERVENTS DE DÉU

PER A PERPÈTUA MEMÒRIA

Amb gran esperança, l'Església
adreça les seves cures maternals i la
seva atenció a l'Opus Dei, que per
inspiració divina el Servent de Déu
Josepmaria Escrivà de Balaguer va

fundar a Madrid el 2 d'octubre de 1928, a fi que sempre sigui un instrument apte i eficaç de la missió salvífica que l'Església du a terme per a la vida del món.

Des dels seus inicis, en efecte, aquesta Institució s'ha esforçat, no només en il·luminar amb llums noves la missió dels laics a l'Església i a la societat humana, sinó també en posar-la per obra; s'ha esforçat igualment a posar en pràctica la doctrina de la crida universal a la santedat, i en promoure entre totes les classes socials la santificació del treball professional i per mitjà del treball professional. A més, mitjançant la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, ha procurat ajudar als sacerdots diocesans a viure la mateixa doctrina, en l'exercici del seu sagrat ministeri.

Havent crescut l'Opus Dei, amb l'ajuda de la gràcia divina, fins al

punt de què s'ha difós i treballa en un gran nombre de diòcesis d'arreu del món, com un organisme apostòlic compost de sacerdots i de laics, tant homes com dones, què és al mateix temps orgànic i indivisible —és a dir, com una institució dotada d'una unitat d'esperit, de fi, de règim i de formació—, s'ha fet necessari conferir-li una configuració jurídica adequada a les seves característiques peculiars. Va ser el mateix Fundador de l'Opus Dei, l'any 1962, qui va demanar a la Santa Seu, amb humil i confiada súplica, que tenint present la naturalesa teològica i genuïna de la Institució, i amb vista a la seva major eficàcia apostòlica, li fos concedida una configuració eclesial apropiada.

D'ençà que el Concili Ecumènic Vaticà II introduí en l'ordenament de l'Església, per mitjà del Decret *Presbyterorum Ordinis*, n. 10 —fet executiu mitjançant el Motu propi

Ecclesiae Sanctae, I, n. 4— la figura de les Prelatures personals per la realització de peculiars tasques pastorals, es va veure amb claredat que tal figura jurídica s'adaptava perfectament a l'Opus Dei. Per això, l'any 1969, el Nostre Predecessor Pau VI, de molt grata memòria, acollint benignament la petició del Servent de Déu Josepmaria Escrivà de Balaguer, l'autoritza per convocar un Congrés General especial que, sota la seva direcció, s'ocupés d'iniciar l'estudi per una transformació de l'Opus Dei, d'acord amb la seva naturalesa i amb les normes del Concili Vaticà II.

Nosaltres mateixos ordenàrem expressament que es prosseguís tal estudi, i l'any 1979 vam encarregar a la Sagrada Congregació per als bisbes, a la que per la seva naturalesa competia l'assumpte, per a que, després d'haver considerat atentament totes les dades, tant de

dret com de fet, sotmetés a examen la petició formal que havia estat presentada per l'Opus Dei. Complint l'encàrrec rebut, la Sagrada Congregació examinà amb molta cura la qüestió que li havia estat encomanada, i ho va fer considerant tant l'aspecte històric, com el jurídic i el pastoral. De tal manera, quedant totalment exclòs qualsevol dubte sobre el fonament, la possibilitat i la manera concreta d'accedir a la petició, es posà plenament de manifest l'oportunitat i la utilitat de la desitjada transformació de l'Opus Dei en Prelatura personal.

Per tant, Nosaltres, amb la plenitud de la Nostra potestat apostòlica, després d'acceptar el parer que ens havia donat el Nostre Venerable Germà l'Eminentíssim i Reverendíssim Cardenal Prefecte de la Sagrada Congregació per als Bisbes, i suplint, en la mesura en què calgui, el consentiment dels qui

tenen o consideren tenir gens d'interès propi en aquesta matèria, ordenem i volem que es dugui a terme el següent:

I

Queda erigit l'Opus Dei en Prelatura personal d'àmbit internacional, amb el nom de la Santa Creu i Opus Dei o, en forma abreviada, Opus Dei. Queda erigida alhora la Societat Sacerdotal de la Santa Creu, com Associació de clergues intrínsecament unida a la Prelatura.

II

La Prelatura es regeix per les normes del dret general i d'aquesta Constitució, així com pels propis Estatuts, que reben el nom de "Codi de dret particular de l'Opus Dei".

III

La jurisdicció de la Prelatura personal s'estén als clergues en ella incardinats, així com només pel que fa al compliment de les obligacions peculiars assumides pel vincle jurídic, mitjançant convenció amb la Prelatura als laics que es dediquen a les tasques apostòliques de la Prelatura: uns i altres, clergues i laics, depenen de l'autoritat del Prelat per a la realització de la tasca pastoral de la Prelatura. D'acord amb el que s'estableix en l'article precedent.

IV

L'Ordinari propi de la Prelatura de l'Opus Dei és el seu Prelat, l'elecció del qual ha de fer-se d'acord amb el que està establert pel dret general i particular, ha de ser confirmada pel Romà Pontífex.

V_n

D'acord amb l'article 117 de la Constitució Apostòlica *Praedicate Evangelium*, la Prelatura depèn del Dicasteri del Clergat, que, en funció de les matèries, avaluarà amb els altres Dicasteris de la Cúria Romana les qüestions que en cada cas correspongui afrontar. El Dicasteri per al Clergat, en tractar els diversos assumptes, se servirà, mitjançant la consulta o transferència d'expedients oportuna, de les competències dels altres Dicasteris.

VI_n

Cada any el Prelat presentarà al Dicasteri del Clergat un informe sobre la situació de la Prelatura i el desenvolupament del seu treball apostòlic.

VII

El Govern central de la Prelatura té la seva seu a Roma. Queda erigida, en església prelatícia, l'oratori de Santa

Maria de la Pau, que es troba en la seu central de la Prelatura.

Així mateix, el Reverendíssim Monsenyor Álvaro del Portillo, canònicament elegit president general de l'Opus Dei el 15 de setembre de 1975, queda confirmat i és nomenat Prelat de la Prelatura personal de la Santa Creu i Opus Dei, que s'ha erigit.

Finalment, per l'oportuna execució de tot el que precedeix, Nosaltres designem al Venerable Germà Romolo Carboni, arquebisbe titular de Sidone i Nunci Apostòlic d'Itàlia, a qui conferim les necessàries i oportunes facultats, també la de subdelegar la matèria que pertoqui en qualsevol dignatari eclesiàstic, amb l'obligació d'enviar com més aviat millor a la Sagrada Congregació per als Bisbes un exemplar autèntic de l'acta en la qual es doni fe de l'execució del mandat.

Sense que resti quelcom diferent.

Donat a Roma, al costat de Sant Pere,
el dia 28 del mes de novembre de
1982, cinquè del Nostre Pontificat.

AUGUSTINUS Card. CASAROLI
Secretari d'Estat

SEBASTIANUS Card. BAGGIO Prefecte
de la Sagrada Congregació per als
Bisbes.

Iosephus Del Ton, Protonotari
Apostòlic

Marcellus Rossetti, Protonotari
Apostòlic

.....

(ⁿ Indica que el text correspon a la
nova versió)

[Redacció original dels articles
modificats per Sa Santedat el Papa
Francesc (cf. Carta Apostòlica en

forma de Motu Proprio Ad charisma tuendum, del 14 de juliol de 2022, en vigor des del 4 d'agost de 2022)]:

V

La Prelatura depèn de la Sagrada Congregació per als Bisbes i, segons la matèria de què es tracti, gestionarà els assumptes corresponents davant els altres Dicasteris de la Cúria Romana.

VI

Cada cinc anys, el Prelat presentarà al Romà Pontífex, a través de la Sagrada Congregació per als Bisbes, un informe sobre la situació de la Prelatura i del desenvolupament del seu treball apostòlic.

.....

opusdei.org/ca-es/article/ut-sit/
(18/01/2026)